

Pinksteren

Handelingen 2,8

Hoe komt het
dat ieder van ons
hen hoort spreken
in zijn eigen taal?

Met Pinksteren gaat het niet langer over iets dat Jezus overkomen is. Nu gaat het over anderen. Het gaat over ons. Het is de Geest die de kring van gelovigen opnieuw in beweging brengt. De Geest die "begeestert" en vandaag zijn kracht ontwikkelt om mensen op te roepen tot gemeenschapsvorming, om hen te verlichten en onze tongen los te maken tot verstaanbare boodschappen die bevrijdend werken en leven schenken.

Maar als wij ons leven, hier en nu, van de laatste tijd overzien, dan merken wij ook heel veel spraakverwarring. Babel ligt niet ver uit de buurt. Er is algemeen gezien, een enorme "tweetaligheid" van mensen die verwarrend is.

- Hoe vaak vertellen we niet elk ons eigen verhaal en luisteren we nauwelijks naar dat van de andere?

Soms raakt onze toehoorder een onderwerp aan en wij geven direct onze belevenissen weer zonder één belangstellende vraag naar de ander toe.

- En dikwijls zwijgen we, daar waar we zouden moeten spreken om te bemoedigen, of we hebben angst om terechte verontwaardiging te uiten en laten liever anderen de kastanjes uit het vuur halen.

- En, als we beter zouden luisteren, kunnen we ook beter aanvoelen wat niet gezegd wordt, maar wat wel uitingen zijn van vreugde, pijn of verdriet, of nood aan een bemoedigend woord.

- Ook bij barse taal of geslotenheid kunnen we leren luisteren naar wat er onder zit, dikwijls het enorme verlangen van ieder mens ofwel om iemand te zijn met sterke schouders, ofwel om een schouder te vinden om op te leunen. De angst om die schouder niet te zijn of niet te vinden is de bron van heel veel verwarring, Babelse verwarring.

En dan zijn daar die apostelen, die mannen van Galilea, die iedereen toespreken in de eigen taal over de grote daden van God. Zij hadden goed onthouden wat Jezus hen gezegd had: "Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn." Het wonder van Pinksteren houdt in dat hen dat héél duidelijk geworden is. Met vuur en enthousiasme werden ze echte verrijzenismensen, opgewekte mensen die de bevrijdende boodschap van Jezus gingen verkondigen en er ook naar leven.

- "Opgewekte mensen" leggen makkelijker contact met anderen vanuit een innerlijke rust.

- Zij zijn onbevooroordeeld, laten zich niet misleiden door uiterlijke schijn en gunnen ieder zijn eigenheid.

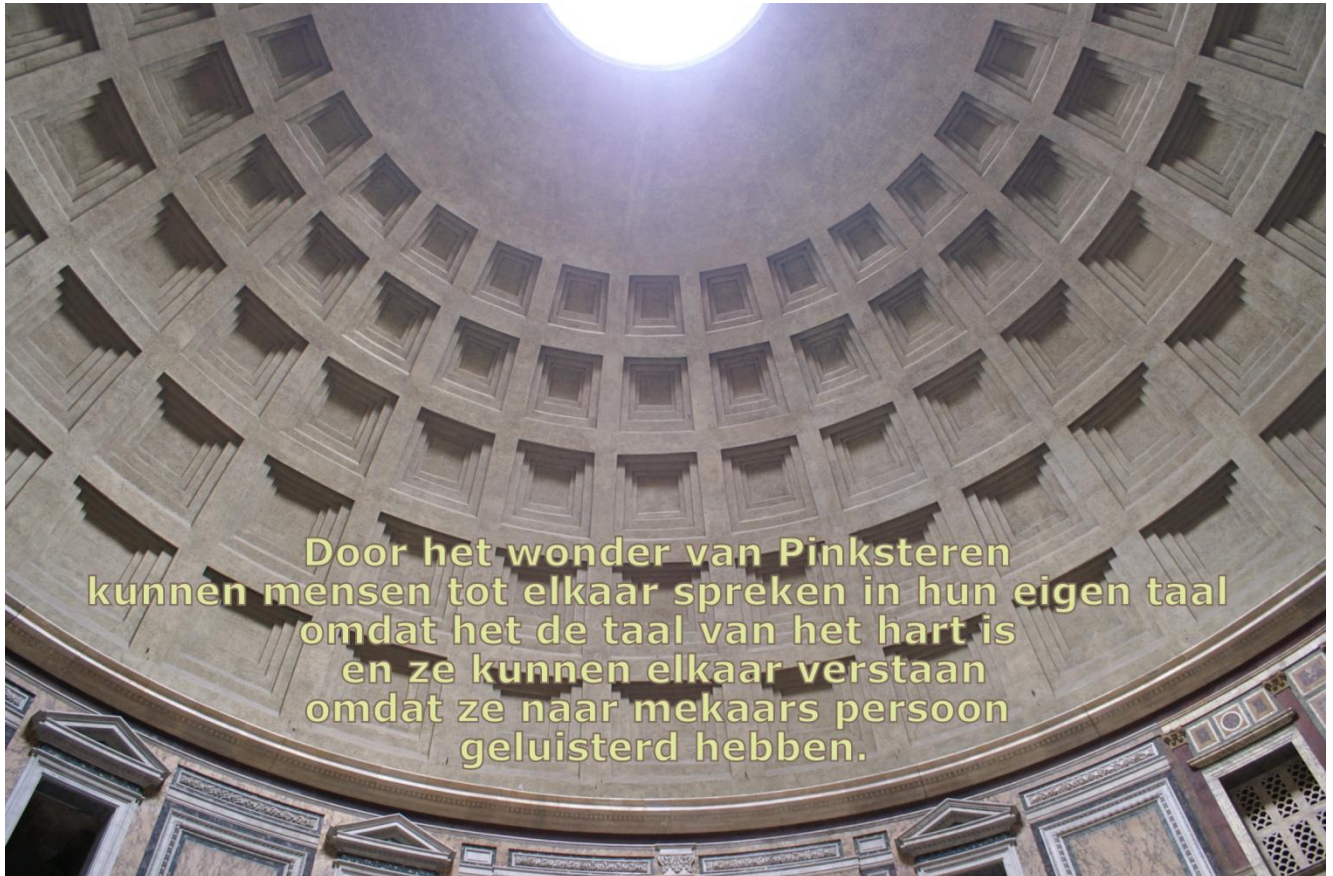
- Zij hebben aandacht voor al hetgeen waarvoor ze dankbaar kunnen zijn, voor het geschenk van het leven, en, ze kunnen anderen hun dankbaarheid tonen of laten voelen en ook een bevestigend woord spreken.

- Zij onderhouden vriendschappen en helpen elkaar met hun specifieke bekwaamheden.

- Zij zullen eerder aanvullend zijn, het goede van de ander zien en blij zijn met andermans geluk.

- Als ze een opmerking krijgen blijven ze luisterbereid, ze leven zich in in de gevoelens van de ander en overwegen samen wat kan veranderen.

Te gemakkelijk leggen wij de oorzaak van onze mislukkingen bij de anderen. Verbondenheid beleven, aandacht opbrengen, verantwoordelijkheid en beslissingen nemen, geduldig wachten, zenuwachtig worden, incasseren, reageren, de dupe zijn, het zijn situaties waar ieder op zijn eigen manier mee omgaat, gedreven door zijn eigen hunkering. En al naargelang de inkleuring van dit verlangen zeggen wij dezelfde woorden en toch iets totaal verschillend.

Door het wonder van Pinksteren kunnen mensen tot elkaar spreken in hun eigen taal omdat het de taal van het hart is en ze kunnen elkaar verstaan omdat ze naar mekaars persoon geluisterd hebben.

Dit wonder zou niet werken als we niet tegelijkertijd de gave van de Heilige Geest zouden gekregen hebben, de gave die inhoudt dat we elkaar kunnen vergeven! Een gave die niet los te denken is van Jezus' wens: "Vrede zij u". Zijn vrede kan ons helpen om, in een of andere vorm, zinnen uit te spreken als: "Wil je mij dat vergeven?" en "Ik wil je dat vergeven."

Niet alleen wij maar heel de wereld heeft nood aan die woorden.

Ik wens jullie bij dit Pinksterfeest die ervaring toe en de begeestering om vrede en alle goeds te bewerken voor elkaar.

Bruno Jacobs
Ranst - mei 2013